esse haec verba, docet D. qui enarratis hem. *a. b.* pergit: ततः केचिन्नन्दग्रामस्था अध्वगमुखाद् राधायास्तद्वचनं श्रुत्वा नन्दन्ति हर्षं प्राप्नुवन्ति। मुहुः पुनर् गोविन्दस्य कृष्णस्य गिरः वाणयः ज्ञयन्ति सर्वोत्कर्षेण वर्तन्ते। उत्कर्षे हेतुगर्भं विशेषणमाह। कीदृश्यो गिरः। सायंकालीनस्यातिथेः सुस्निग्धगर्भाः सुस्निग्धत्वमतिथ्यादरो गर्भ आशयो यासां ताः। अथवा। त एव ग्रामस्था गोविन्दस्य गिरः श्रुत्वा ज्ञयन्ति आनन्दपूर्णगर्भा धवन्ति (भव°?)। विशेषणं तथैव। Videtur itaque D. hem. *c.* aliam ante oculos habuisse pro गोपतो lectionem quam coniectura refingere nequeo. Consentit cum A in seiungendo अतिथेः a गोविन्दस्य; quod minime recuso, si grammaticam constructionem intelligunt. सायमतिथेः aut in universum accipi potest, ut sensus sit, verbis isti Radhae a Krishna repetitis, pollent sermones, quibus argumentum est viatoribus sero divertentibus benignum; aut referendum est ad Krishnam, qui sero tandem domum revertebatur ab erroribus suis per sylvam. गोविन्दस्य गोपतः genitivum pono consequentiae et ज्ञयन्ति intelligo de sermonibus, qui a Nanda aut coram Nanda prolati sunt; अतिथेः a scholl. recte explicatum puto. Sensus igitur erit: repetitis istis Radhae verbis a Krishna, praevalent apud Nandam sermones, quibus iniungatur, vel serum hospitem benigne esse salutandum. Atque haec quidem unice vera interpretatio esse videtur. Si Krishnas sub arbore Bhandira recumbere solitus esset, is est qui a Radha admonitus sit. Describitur igitur hemm. *a. b.* Krishnas sylvis pervagus, hospitali Nandae domo derelicta, revertendi cupidus, dubius tamen quomodo a Nanda reciperetur. Experimentum itaque fecisse credendus est Radhae, quae quum viatori obtulisset Nandae hospitium, reversus sit domum, sero quidem, sed reversus tamen, viatoris specie indutus, ubi quum verba Radhae coram Nanda invocasset, comiter sit salutatus et receptus.

Elementa anagogici sensus satis clare prostant: Krishnas erroribus obstrictus, Radha benigna et devota, Nandae domus hospitalis ne sero quidem ab errore reducem hospitem excludens. Sed de his posthac dicam.

VII. Dist. 1. *a.* = कुलटानां अभिसारिकाणां आकुलस्य समूहस्य वर्त्मपातेन मार्गप्रतिरोधेन संजातपातक इव उत्पन्नपाप इव। पातकिनः कलङ्को व्यक्तो भवति। D. impedire iter puellarum amantes invisurarum crimen est lunae, ob quod, ut videtur, poeta maculas ei aspersas esse perhibet. — *d.* चन्दनबिन्दुः = श्रीखण्डतिलकः। D.

Dist. 2. अत्र विप्रलब्धा नायिका वर्ण्यते। तल्लक्षणं भरते। प्रविलसदनुरागाद् दूतिकां प्रेष्य पूर्वं। सम्भ्रमसमधिधाय क्वापि संकेतभूमौ। न मिलति खलु यस्या वल्लभो दैवयोगात्। प्रवदति भरतस्तां नायिकां विप्रलब्धां। D.

Dist. 5. *a.* अतिवितथं अतिव्यर्थं केतनं शरीरं यस्याः। D. et eisdem fere verbis A.